

Misiunea în beneficiul celor greu de abordat (II)

De memorat: Matei 15:28.

Atunci Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința ta; facă-ți-se cum vorești.”
Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Sabat după-amiază

De la bun început, Dumnezeu iubitor Și-a căutat copiii pierduți (Geneza 3:9) și până în zilele noastre același Dumnezeu iubitor încă este în căutarea celor pierduți (vezi Apocalipsa 14:6-12), inclusiv a celor pierduți din orașe. În 2018, Organizația Națiunilor Unite a publicat descoperiri recente care spun că 55 la sută din populația planetei locuiește în zone urbane, iar acest procent va ajunge la 68 la sută până în anul 2050 (dacă vom ajunge până acolo). Nu avem de ales. Trebuie să dăm mărturie pentru cei din orașe.

Cu toate acestea, mulți din poporul lui Dumnezeu acționează ca Iona când a fost chemat să dea mărturie în Ninive: din cine știe ce motiv, fug de această sarcină. „Și tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde” (Romani 15:4). Acest fapt e valabil și în dreptul a ceea ce s-a scris despre Iona.

Când S-a aflat pe pământ, Isus a lucrat nu numai în beneficiul celor din cetățile lui Israel, ci și al celor din regiunile străine; adică, pentru cei din afara națiunii evreiești și a poporului ales.

În această săptămână vom studia pasajul biblic despre misiunea lui Hristos în Tir și Sidon și vom extrage lecții pe care să le aplicăm în viața noastră din prezent.

Duminică, 10 decembrie

Misiunea în zonele mai îndepărtate

Citim că Isus Și-a luat ucenicii din Ghenezaret (Matei 14:34) și „S-a dus în părțile Tirului și ale Sidonului” (Matei 15:21). De ce i-a luat din Galileea pentru a-i duce în acele locuri păgâne? El Și-a dus ucenicii în acele regiuni străine ca ei să poată învăța, la fața locului, ce nu puteau învăța la fel de ușor în Galileea. El voia să Își învețe ucenicii lecții în

vederea pregătirii lor pentru a se duce la toate categoriile de populații, inclusiv cele urbane.

Întrebarea 1: Citește Judecătorii 3:1-6; 1 Împărați 5:1-12; 11:1-6.

Cum ne ajută aceste texte să înțelegem câteva detalii despre aceste cetăți?

Judecătorii 3:1-6

1. Iată neamurile pe care le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului.
2. El voia numai ca vârstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.
3. Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai filistenilor, toți canaaniiții, sidoniții și heviții care locuiau pe muntele Liban, de la muntele Baal-Hermon până la intrarea Hamatului.
4. Neamurile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentru ca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe care le dăduse părinților lor prin Moise.
5. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul canaanților, hetitilor, amoritilor, ferezitilor, heviților și iebusiților;
6. au luat de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor.

1 Împărați 5:1-12

1. Hiram, împăratul Tirului, a trimis pe slujitorii săi la Solomon; căci auzise că fusese uns împărat în locul tatălui său, și el iubise totdeauna pe David.
2. Solomon a trimis vorbă lui Hiram:
3. „Știi că tatăl meu, David, n-a putut să zidească o Casă Domnului Dumnezeului lui, din pricina războaielor cu care l-au înconjurat vrăjmașii lui, până ce Domnul i-a pus sub talpa picioarelor lui.
4. Acum Domnul Dumnezeul meu mi-a dat odihnă din toate părțile; nu mai am nici potrivnic, nici nenorociri!
5. Iată că am de gând să zidesc o Casă Numelui Domnului Dumnezeului meu, cum a spus Domnul, tatălui meu, David, zicând: „Fiul tău, pe care-l voi pune în locul tău pe scaunul tău de domnie, el va zidi o Casă Numelui Meu.”
6. Poruncește acum să se taie pentru mine cedri din Liban. Slujitorii mei vor fi cu ai tăi și-ți voi plăti simbria slujitorilor tăi așa cum o vei hotărî tu; căci știi că dintre noi nimeni nu se pricepe să taie lemne ca sidonienii.”

7. Când a auzit Hiram cuvintele lui Solomon, a avut o mare bucurie și a zis: „Binecuvântat să fie astăzi Domnul care a dat lui David un fiu înțelept drept căpetenie a acestui mare popor!”
8. Și Hiram a trimis răspuns lui Solomon: „Am auzit ce ai trimis să mi se spună. Voi face tot ce vei vrea în ce privește lemnele de cedru și lemnele de chiparos.
9. Slujitorii mei le vor coborî din Liban la mare și le voi trimite pe mare în plute până la locul pe care mi-l vei arăta: acolo, voi pune să le dezlege, și le vei lua. Ceea ce cer în schimb este să trimiți merinde casei mele.”
10. Hiram a dat lui Solomon lemne de cedru și lemne de chiparos cât a voit.
11. Și Solomon a dat lui Hiram douăzeci de mii de cori de grâu pentru hrana casei lui și douăzeci de cori de untdelemn curat; iată ce a dat Solomon în fiecare an lui Hiram.
12. Domnul a dat înțelepciune lui Solomon, cum îi făgăduise. Între Hiram și Solomon a fost pace, și au făcut legământ împreună.

1 Împărați 11:1-6

1. Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui faraon; moabite, amonite, edomite, sidoniene, hetite,
2. care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: „Să nu intrați la ele, și nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreșit inimile înspre dumnezeii lor.” De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire.
3. A avut de neveste șapte sute de crăiese împărătești și trei sute de țiiitoare; și nevestele i-au abătut inima.
4. Când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului Dumnezeuului său, cum fusese inima tatălui său, David.
5. Solomon s-a dus după Astartea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților.
6. Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului și n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David.

În Judecătorii 3:1-6 vedem că aceste popoare antice au fost folosite de Dumnezeu pentru a testa credința israeliților. Din nefericire, poporul lui Dumnezeu a picat și acel test, cel puțin în acest caz: „Au luat de neveste pe fetele lor și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor și au slujit dumnezeilor lor” (Judecătorii 3:6). Prin urmare, chiar de la început, aceste popoare au fost o piatră de poticnire pentru Israel.

În 1 Împărați 5:1-11, putem vedea relația apropiată dintre sidonieni și evrei. Deși la un anumit nivel legăturile economice erau reciproc

avantajoase, fără îndoială că evreii tot au fost influențați negativ de păgânismul și idolatria partenerilor lor de comerț.

Din 1 Împărați 11:1-6 aflăm cât de dăunătoare a devenit acea influență în cele din urmă – regele Solomon s-a căsătorit cu prințese sidoniene, care l-au dus în rătăcire: „Solomon s-a dus după Astarteea, zeița sidonienilor, și după Milcom, urâciunea amoniților” (1 Împărați 11:5).

În ciuda îndelungatei istorii de politeism și idolatrie din acele locuri, care au influențat negativ poporul ales, Isus tot Și-a dus ucenicii în acele ținuturi. În acest mod, El i-a inițiat în lucrarea urbană interculturală, punându-le la încercare prejudecățile și bigotismul și oferind urmașilor Săi un model de lucrare urbană holistică pentru toate culturile și naționalitățile.

Advenștii misionari din zonele urbane se confruntă cu multe dificultăți, printre acestea numărându-se aspecte legate de sănătate și de mediu. Altele sunt costurile mari de trai, rasismul, bigotismul, naționalismul și limitarea libertății religioase și de exprimare. Dar, în ciuda acestor obstacole, trebuie să lucrăm în beneficiul locuitorilor din orașe.

|| *Ce poți face pentru a-i ajuta pe cei implicați în lucrarea urbană?*

Luni, 11 decembrie

În căutarea mulțimilor

În ciuda provocărilor, externe și interne, Isus ne adresează cu bunătate chemarea de a lucra pentru El în orașe.

Întrebarea 2: Citește Matei 9:35-38. Ce ne învață acest pasaj despre lucrarea pentru mulțimile de oameni, indiferent unde le găsim?

Matei 9:35-38

35. Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod.

36. Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite ca niște oi care n-au păstor.

37. Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!

38. Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

Domnului Isus I s-a făcut milă de „gloate”, așa cum sunt și cele care se găsesc în orașe. În Luca 19:41 Isus apare plângând pentru Ierusalim. S-ar putea să nu înțelegem profunzimea iubirii Lui, inclusiv pentru masele de anonimi care trăiesc în orașe. De aceea, în Matei 9:38, Isus ne spune să ne rugăm, pentru ca motivele și inimile noastre să fie ca ale Lui.

Întrebarea 3: Citește Matei 4:23-25. Când Isus Și-a început lucrarea, din ce zone provenea publicul Lui?

Matei 4:23-25

23. Isus străbătea toată Galileea, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și tămăduind orice boală și orice neputință care era în norod.

24. I s-a dus vestea în toată Siria; și aduceau la El pe toți cei ce sufereau de felurite boli și chinuri: pe cei îndrăciți, pe cei lunatici și pe cei slăbănogi; și El îi vindeca.

25. După El au mers multe noroade din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea și de dincolo de Iordan.

În Matei 4:25, mulțimile care Îl urmau pe Isus veneau din Galileea; din cele zece orașe-stat din Decapolis, la est; din Ierusalim și din Iudeea, la sud. În afară de Samaria, ce regiune lipsea? Regiunea de coastă a Tirului și Sidonului, parte din Fenicia, de-a lungul Mării Mediterane, precum și nord-vestul Galileei. Vedem acum de ce a mers Isus în această zonă. Această excursie în regiunea Tirului și Sidonului a fost una dintre călătoriile misionare interculturale ale lui Isus.

„După confruntarea cu fariseii, Isus S-a retras din Capernaum și, străbătând Galileea, a mers către ținutul muntos de la hotarele Feniciei. Privind spre vest, putea vedea întinzându-se în câmpia de la poale vechile orașe Tir și Sidon, cu templele lor păgâne, palatele lor mărețe și târgurile și porturile lor pline de corăbii” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 399).

Ce simțăminte de misiune te încearcă atunci când privești semnele civilizației moderne, cultura și piețele ei? Din ce motiv au nevoie oamenii de Isus Hristos?

Marți, 12 decembrie

În Tir și Sidon

Cercetătorii Bibliei cred că Evanghelia după Matei fusese scrisă în mod special pentru evrei și că Marcu a scris avându-i în mod special în minte pe neevrei.

Întrebarea 4: Citește Matei 15:22-28 și Marcu 7:24-30. Ce diferențe observi la descrierea femeii?

Matei 15:22-28

22. Și iată că o femeie canaanită a venit din ținuturile acelea și a început să strige către El: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac.”
23. El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Și ucenicii Lui s-au apropiat și L-au rugat stăruitor: „Dă-i drumul, căci strigă după noi.”
24. Drept răspuns, El a zis: „Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel.”
25. Dar ea a venit și I s-a închinat, zicând: „Doamne, ajută-mi!”
26. Drept răspuns, El i-a zis: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!”
27. „Da, Doamne”, a zis ea, „dar și cățeeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”
28. Atunci Isus i-a zis: „O, femeie, mare este credința ta; facă-ți-se cum voiești.” Și fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Marcu 7:24-30

24. Isus a plecat de acolo și S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămână ascuns.
25. Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpânită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El și a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.
26. Femeia aceasta era o grecoaică, de obârșie siro-feniciană. Ea Îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.
27. Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întâi copiii; căci nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.”
28. „Da, Doamne”, I-a răspuns ea, „dar și cățeeii de sub masă mănâncă din firimiturile copiilor.”
29. Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiica ta.”
30. Și când a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise dracul din ea.

Observăm cum Matei o descrie pe această mamă folosindu-se de naționalitatea sau de etnia ei. Era canaaneancă. Marcu este condus de Duhul Sfânt să folosească și alți termeni pentru a o descrie pe această mamă, „grecoaică”, apoi oferă informații suplimentare: „de obârșie sirofeniciană”, adică o siriancă din Fenicia – singura dată când se folosește acest termen în Biblie.

Gândește-te ce impact e posibil să fi avut această situație din Matei 15 asupra ascultătorilor inițiali, date fiind perspectiva lor asupra lumii și trecutul lor. Publicul lui Matei avea să vadă în această mamă o păgână demnă de dispreț – fapt cauzat de interacțiunea poporului evreu cu locuitorii din Canaan, niște închinători la idoli ale căror rele practici fuseseră vreme îndelungată o piatră de poticnire pentru națiunea lor. Nici măcar ucenicii lui Hristos nu au luat în considerare posibilitatea ca această femeie să aibă credință și să fie parte din împărăția lui Dumnezeu.

În Marcu 7, publicul lui Marcu, alcătuit mai ales din neevrei, avea să aibă o reacție diferită de cea a publicului lui Matei. Neevreeii nu avuseseră aceleași experiențe cu locuitorii din Canaan. În schimb, ei se puteau identifica cu această femeie, „o grecoaică de obârșie siro-feniciană”. Isus o vindecase pe una de-a lor. Cei dintre neamuri o puteau privi pe această femeie ca o mamă dragă care era îngrijorată cu privire la soarta fetiței ei și voia ca Învățătorul să o vindece, indiferent de etnia și naționalitatea ei.

„Hristos n-a răspuns imediat la cererea femeii. El S-a raportat la această reprezentantă a unui popor disprețuit așa cum s-ar fi raportat un evreu. Prin aceasta urmărea ca ucenicii să fie impresionați de purtarea rece și fără inimă pe care ar fi manifestat-o iudeii față de un asemenea caz și de felul milostiv în care El voia ca ei să trateze asemenea dureri, dovedit de El mai târziu, când i-a împlinit acesteia cererea” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 400).

Citește 1 Ioan 2:2. Cât de mult simți că suntem toți la fel înaintea lui Dumnezeu?

1 Ioan 2:2

2. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.

Miercuri, 13 decembrie

„Dă-i drumul!”

Ce îi împiedica pe oamenii din vremea lui Hristos să ducă speranța lui Mesia în orașe străine precum Tirul și Sidonul? Naționalismul, mândria și prejudecata împiedicau poporul lui Dumnezeu să vadă oportunitățile de a-i observa pe cei de aproape și care tânjeau după speranța prezisă de profețiile primei veniri a lui Isus. Astăzi, în orașe, sunt multe categorii de persoane cărora Isus Hristos vrea ca poporul Său să le împărtășească „fericita nădejde” privind a doua Sa venire (Tit 2:13). Și întocmai cum

naționalitatea acestora nu a fost o piedică pentru Domnul Isus, nici pentru noi nu ar trebui să fie.

Întrebarea 5: Citește Faptele 10:9-16,28,34,35. Cum ai rezuma lecția pe care Duhul Sfânt ne-o transmite aici?

Faptele 10:9-16,28,34,35

9. A doua zi, când erau pe drum și se apropiau de cetate, Petru s-a suit să se roage pe acoperișul casei, pe la ceasul al șaselea.
10. L-a ajuns foamea și a vrut să mănânce. Pe când îi pregăteau mâncarea, a căzut într-o răpire sufletească.
11. A văzut cerul deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.
12. În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târâtoare de pe pământ și păsările cerului.
13. Și un glas i-a zis: „Petre, scoală-te, taie și mănâncă.”
14. „Nicidecum, Doamne”, a răspuns Petru. „Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.”
15. Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățat Dumnezeu, să nu numești spurcat.”
16. Lucrul acesta s-a făcut de trei ori, și îndată după aceea vasul a fost ridicat iarăși la cer.
28. „Știți”, le-a zis el, „că nu este îngăduit de Lege unui iudeu să se însoțească împreună cu unul de alt neam sau să vină la el; dar Dumnezeu mi-a arătat să nu numesc pe niciun om spurcat sau necurat.
34. Atunci Petru a început să vorbească și a zis: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor,
35. ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.

Dumnezeu a folosit această viziune pentru a contesta mândria religioasă și bigotismul lui Petru în ceea ce îi privea pe neevrei. În cele din urmă, Petru a înțeles acest adevăr: „Atunci, Petru a început să vorbească și a zis: «În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El»” (Faptele 10:34,35).

Cu această idee în minte, să medităm la episodul biblic analizat și să găsim lecții din Tir și Sidon. Să ne uităm din nou la interacțiunea dintre Isus și această mamă. Ce lecții, conținute și în viziunea lui Petru, au învățat ucenicii în urma acestei călătorii? Cum putem aplica aceste lucruri la viața noastră din prezent și la chemarea lui Hristos din zilele finale de a lucra în beneficiul orașelor? Ce prejudecăți ne împiedică să vedem nevoile oamenilor de la oraș? Ce oportunități ne-a oferit Dumnezeu în oraș – de

a ne amplifica înțelegerea asupra lucrării misionare și de a ne pune la zid, cu blândețe, fanatismul religios, naționalismul și mândria noastră spirituală?

Isus i-a învățat cu răbdare pe ucenicii Săi, care nu înțelegeau încă pe deplin că marele plan de mântuire al lui Dumnezeu era dedicat întregii familii omenesti, nu doar unei națiuni sau unei categorii etnice rurale. Duhul Sfânt ne poate ajuta să ne învingem prejudecățile și preferințele pentru a ne duce la bun sfârșit lucrarea misionară în orașe.

Citește Galateni 2:11-13. Ce ar trebui să învățăm de aici cu privire la cât de greu ne putem debarasa de prejudecățile care ne-au fost imprimate încă din copilărie?

Galateni 2:11-13

11. Dar, când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotrivă, în față, căci era de osândit.

12. În adevăr, înainte de venirea unora de la Iacov, el mânca împreună cu Neamurile; dar, când au venit ei, s-a ferit și a stat deoparte, de teama celor tăiați împrejur.

13. Împreună cu el au început să se prefacă și ceilalți iudei, așa că până și Barnaba a fost prins în lațul fățărniciei lor.

Joi, 14 decembrie

Credință pe pământ?

În Luca 18:8, Isus pune această întrebare la sfârșitul uneia dintre parabolele Sale: „Când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” Ca ucenici ai lui Hristos din prezent, trebuie să știm ce caută Domnul. În această istorisire putem vedea că Isus caută credința care strălucește chiar și în mijlocul întunericului.

Întrebarea 6: Citește Matei 8:10,13; 9:2; 20:29-34; Marcu 2:5; 10:46-52 și Luca 18:35-43. În aceste pasaje, despre cine spune Isus că are/au credință?

Matei 8:10,13

10. Când a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat și a zis celor ce veneau după El: „Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credință așa de mare.
13. Apoi a zis sutașului: „Du-te, și facă-ți-se după credința ta.” Și robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Matei 9:2

2. Și iată că I-au adus un slăbănog care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credința și a zis slăbănogului: „Îndrăznește, fiule! Păcatele îți sunt iertate!”

Matei 20:29-34

29. Când au ieșit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

30. Și doi orbi ședea lângă drum. Ei au auzit că trece Isus și au început să strige: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

31. Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: „Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!”

32. Isus S-a oprit, i-a chemat și le-a zis: „Ce vreți să vă fac?”

33. „Doamne”, I-au zis ei, „să ni se deschidă ochii!”

34. Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, și îndată orbii și-au căpătat vederea, și au mers după El.

Marcu 2:5

5. Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

Marcu 10:46-52

46. Au ajuns la Ierihon. Și pe când ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, ședea jos lângă drum și cerea de milă.

47. El a auzit că trece Isus din Nazaret și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

48. Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

49. Isus S-a oprit și a zis: „Chemați-l!” Au chemat pe orb și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă.”

50. Orbul și-a aruncat haina; a sărit și a venit la Isus.

51. Isus a luat cuvântul și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?” „Rabuni”, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.”

52. Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mântuit.” Îndată orbul și-a căpătat vederea și a mers pe drum după Isus.

Luca 18:35-43

35. Pe când Se apropia Isus de Ierihon, un orb ședea lângă drum și cerșea.

36. Când a auzit norodul trecând, a întrebat ce este.

37. I-au spus: „Trece Isus din Nazaret.”

38. Și el a strigat: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!”

39. Cei ce mergeau înainte îl certau să tacă; dar el țipa și mai tare: „Fiul lui David, ai milă de mine!”

40. Isus S-a oprit și a poruncit să-l aducă la El; și, după ce s-a apropiat, I-a întrebat:

41. „Ce vrei să-ți fac?” „Doamne”, a răspuns el, „să-mi capăt vederea.”
42. Și Isus i-a zis: „Capătă-ți vederea. Credința ta te-a mântuit.”
43. Numai de câțiva ani, orbul și-a căpătat vederea și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, când a văzut cele întâmplate, a dat laudă lui Dumnezeu.

Această listă include oameni cu o credință care a strălucit chiar și în întunecatele orașe. În Capernaum, Isus evidențiază câțiva oameni cu credință. În Matei 8:10,13 vedem un centurion păgân care fusese convertit și avea acum o mare credință. Întâlnim patru prieteni plini de credință care au desfăcut acoperișul pentru a-și aduce prietenul paralizat la Isus (Matei 9:2; Marcu 2:5). În Marcu 10 îl întâlnim pe Bartimeu, care fusese orb și a cărui credință strălucea cu putere în Ierihon.

În același timp, ne-am așteptat ca în poporul lui Dumnezeu să fie o mare credință. Cu toate acestea, chiar și în localitatea natală a lui Isus, Nazaret, puțină credință – sau chiar necredința totală – a fost factorul care a limitat lucrarea lui Hristos. Aflat între ucenici, Isus Se adresează de câteva ori celor din Israel: „Puțin credincioșilor!” (Matei 6:30; 8:26; 14:31; 16:8). Iar în Matei 17:17, Isus exclamă: „O, neam necredincios și pornit la rău!”

O lecție pe care o putem aplica la zilele noastre este următoarea: credința se găsește în locuri neașteptate – în orașe, printre străini, necreștini și oameni cu diverse religii. În umilință, trebuie să mergem în orașe așa cum a făcut Isus, căutându-i pe cei care, atunci când li se prezintă adevărul, vor răspunde cu o credință mântuitoare în Isus. Fără îndoială acești oameni există.

Implică-te! Deschide-ți inima în rugăciune pentru a primi o credință mai mare prin care să îți împărtășești iubirea pentru cei de aproape și de departe.

Implică-te și mai mult! Cum ai ajuns să-L cunoști pe Isus și soliile prețioase ale celor trei îngeri? Enumeră trei binecuvântări spirituale de care te-ai bucurat pentru că L-ai avut pe Isus în viața ta. Formulează-le într-un mesaj și, în timp ce te rogi, trimite-l unei persoane care are nevoie de el.

Vineri, 15 decembrie

Un gând de încheiere

„Printre cei pe care iudeii îi numeau păgâni erau și oameni care înțelegeau mai bine decât învățătorii lui Israel profețiile biblice cu privire la Mesia. Erau unii care sperau în venirea Sa ca eliberator de sub robia păcatului. Filozofii se străduiau să pătrundă tainele din sistemul iudaic.

Dar bigotismul iudeilor împiedica răspândirea luminii” (Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii/Viața lui Isus*, p. 33).

„Domnul Isus, Mântuitorul atotputernic, a murit pentru aceste suflete. El le poate scoate din indiferența lor, le poate trezi compasiunea, le poate înmuia inima, le poate dezvălui sufletelor lor frumusețea și puterea adevărului. Maestrul lucrător este Dumnezeu, nu un om limitat; cu toate acestea, El îi cheamă pe oameni să fie agenți prin care El să le transmită lumina celor aflați în întuneric. Dumnezeu are comori în toate bisericile și nu este treaba noastră să aducem acuzații zdrobitoare celor care se declară religioși, ci în smerenie și iubire să le prezentăm tuturor adevărul așa cum se manifestă în Isus. Dacă oamenii vor vedea evlavie și devotament și vor privi un caracter asemenea lui Hristos, vor fi atrași la adevăr [...]. Aceștia trebuie să Îl înalțe pe Isus, Răscumpărătorul lumii; să prezinte cuvântul vieții” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Sabbath Herald*, 7 ianuarie 1893).
